

ВАСИЛЪОВДЕН /НОВА ГОДИНА/

Празнува се на 1 януари, свързва се с идването на Нова година, наричат го Сурваки.

Подготовката за празника започва от предния ден.

Мъжете донасят дрянови клонки за сурвакините и за "късметите" в баницата, жените изпичат голям кравай и малки кравайчета за сурваките.

Вечерта срещу Васильовден е втората /след Бъдни вечер/ кадена вечер с обредна трапеза.

На софрата се слага сварена овинска глава /пача/, баница /милиня/ с пара и "късмети" от дрянови пъпки, наречени - къщата, кокошките, овцете, лозето и др., боговица /пита без квас/ украсена с вилица, печена под връшник, ошаф, плодове и др. каквото имат в дома си. Някъде /Трапскоклово/ на трапезата слагат и печен петел /това е задължително ако в къщата имат момче/.

Най-старият в семейството кади с тамян, поставен върху въглени на лемежа от ралото и хвърля сварено жито в комина на огнището за да бъдат високи стebelата и пълни класовете на житото, което ще се роди през новата година. В Сборище кадяло най-малкото дете, тъй като нямало грехове.

Боговицата разчупвал пак най-старият от всички. Баницата завъртали с тепсията така, че всеки да вземе парчето пред себе си. Стопанинът откупвал парата от този на когото се паднала, за да бъдат парите /имането, благополучието/ в него, в къщата. Каденето правели с дясната ръка, наляво, пак с тази цел - както тамянът отива навътре, така да влиза навътре, в дома благополучието.

Лемежът, в апотропейната сила на който вярвали, оставяли да стои до огнището до Ивановден, когато свършвали "мръсните дни", /мръсните дни били от Игнажден до Ивановден, когато шествували свръхестествени вредни сили, които създавали вселенски хаос.